

ge wiwitage misnd misste, fest Yehowa
on mo Teeed korda saatnud; saatke mind
minnema, et ma omma Issanda jure
lähhen. Nemmad hūudsid siis Rebek-
kat ja küsssid: Kas sa tahhad selle Meh-
hega miñna? ja temma ücies: Jah,
ma tahhan miñna! Se peåle saatid
nemmad Rebekat minnema, ja õnnis-
tasiid tedda.

S. 146. Rebekka, ja temma Üuddru-
kud, mis temmale kasa anti istusid Ram-
melide Selga; nenda kui seål Made
sees se Pruug olli, et pikka Reiside peål
Rammelidega läidi, mis paljo tuggewa-
mad on kandma, kui Hobbo sed, ja san-
di Sõmaga aitavad. Seddanisi tul-
lid nemmad Elieseri Seltsis, senni kui
nemmad said Isaaki jure, kes Kanaani-
Ma keigetaggumisses Otsas Loune pool
siis ellas. Isaak juhtus Õhto-Ajal
Bålja peål ollema, kui nemmad tullid,
ja

ja Elieser rápis seål temmale Peik, ku'da
Jummal temma Teeekäimist olli lafnud
korda miñna. Ja Isaak viis Rebek-
kat omma Emma Sara Telli, ja wöti-
tis tedda ennesele Maeseks, ja armastas
tedda; ja nenda sai Isaak trööstitud
pårrast omma Emma Surma.

§. 147. Abraami Elio-Påwad ja
Raimmo finnitas Jummal nenda, et
Abraam ennesele ka jålle Maese wötitis,
Retura nimini, ja sesanima tdi tem-
male járrastikko fuus Poega Almale
Agga Peik suur Barrandus, mis Abraa-
mil olli, sai Isaakile; nende teiste Las-
tele, mis temmal olli d, andis Abraam
Andisid seált körwäst, ja satis neid veel
omma Elio-Påwil omma Poja Isaakli
jurest årra, Påwa-Tousuisse pole Ho-
niko-Male, nenda kui ta enne selda
Iismaeliga olli teinud (§. 129).

§. 148. Abraam surri se peål årra,
)(9 fui